Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2023/2832

15.12.2023

UREDBA KOMISIJE (EU) 2023/2832

z dne 13. decembra 2023

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2015/1588 z dne 13. julija 2015 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči ([1]) in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Dodeljevanje državnih sredstev, ki izpolnjuje merila iz člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, pomeni državno pomoč, ki jo je treba v skladu s členom 108(3) Pogodbe priglasiti Komisiji. Vendar lahko v skladu s členom 109 Pogodbe Svet določi vrste pomoči, ki so izvzete iz obveznosti priglasitve. Komisija lahko v skladu s členom 108(4) Pogodbe sprejme uredbe glede teh vrst državne pomoči. V Uredbi (EU) 2015/1588 je Svet v skladu s členom 109 Pogodbe sklenil, da lahko pomoč *de minimis* (tj. pomoč, ki je dodeljena istemu podjetju v določenem časovnem obdobju in ki ne presega določenega zneska) pomeni eno tako vrsto. Na podlagi tega se šteje, da pomoč *de minimis* ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanjo ne velja postopek priglasitve.

(2) Komisija je v številnih sklepih pojasnila pojem pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Prav tako je izrazila svojo politiko glede zgornje meje pomoči *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 107(1) Pogodbe ne uporablja.

(3) Izkušnje Komisije na področju uporabe pravil o državni pomoči za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe, so pokazale, da se lahko zgornja meja, pod katero se šteje, da ugodnosti, dodeljene tem podjetjem, ne vplivajo na trgovino med državami članicami ali ne izkrivljajo konkurence oziroma ne bi mogle izkrivljati konkurence, v nekaterih primerih razlikuje od splošne zgornje meje *de minimis* iz Uredbe Komisije (EU) 2023/2831 ([2]). Za vsaj nekatere od teh ugodnosti je verjetno, da pomenijo nadomestilo za dodatne stroške, povezane z opravljanjem storitev splošnega gospodarskega pomena. Poleg tega ima veliko dejavnosti, ki jih lahko opredelimo kot storitve splošnega gospodarskega pomena, ozemeljsko omejeno področje uporabe. V skladu s členom 2(2) Uredbe Komisije (EU) št. 360/2012 ([3]) naj bi za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, veljalo, da ne vpliva na trgovino med državami članicami ali ne izkrivlja konkurence oziroma ne bi mogla izkrivljati konkurence, če skupni znesek prejete pomoči, dodeljene za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ne presega 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

([1]) UL L 248, 24.9.2015, str. 1.
([2]) Uredba Komisije (EU) 2023/2831 z dne 13. decembra 2023 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj)
([3]) Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena (UL L 114, 26.4.2012, str. 8).

(4) Glede na izkušnje z uporabo Uredbe (EU) št. 360/2012, je primerno prilagoditi pravila *de minimis* za pomoč za storitve splošnega gospodarskega pomena, da se upoštevajo nekatere prilagoditve splošne uredbe *de minimis* (EU) 2023/2831 ter se tako zagotovi skladnost in obenem upoštevajo posebne značilnosti storitev splošnega gospodarskega pomena.

(5) Poleg tega je primerno zgornjo mejo pomoči *de minimis*, ki jo lahko za storitve splošnega gospodarskega pomena prejme enotno podjetje na državo članico v katerem koli triletnem obdobju, povečati na 750 000 EUR. Ta zgornja meja odraža inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 360/2012, in predvideni razvoj v obdobju veljavnosti te uredbe. Ta zgornja meja je potrebna, da se za vsak ukrep, ki ga zajema ta uredba, lahko šteje, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence.

(6) Državna pomoč, ki jo dodeli država članica, bi bilo treba upoštevati tudi, če se v celoti ali delno financira iz sredstev, ki izvirajo iz Unije in so pod nadzorom države članice. Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči *de minimis*, se ne bi smeli razdeliti na manjše dele, da bi bili ti deli znotraj področja uporabe te uredbe.

(7) Za namene pravil o konkurenci iz Pogodbe je podjetje vsak subjekt, ki je fizična ali pravna oseba in ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja ([4]). Sodišče Evropske unije je pojasnilo, da je treba za subjekt, ki „z nadzornim deležem v družbi dejansko izvršuje ta nadzor tako, da neposredno ali posredno sodeluje pri njenem upravljanju“, šteti, da sodeluje pri gospodarski dejavnosti te družbe. Zato je treba sam subjekt šteti za podjetje v smislu člena 107(1) Pogodbe ([5]). Sodišče je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje ([6]).

(8) Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala ta uredba zagotoviti jasen in izčrpen seznam meril za določitev, kdaj bi bilo treba dve ali več podjetij znotraj iste države članice obravnavati kot enotno podjetje. Komisija je izmed že ustaljenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ kot del opredelitve malih in srednjih podjetij (MSP) iz Priporočila Komisije 2003/361/ES ([7]) in Priloge I k Uredbi Komisije (EU) št. 651/2014 ([8]) izbrala merila, ki ustrezajo namenu te uredbe. Merila bi se morala glede na področje uporabe te uredbe uporabljati za MSP in velika podjetja ter zagotoviti, da se pri uporabi pravila *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje. Vendar, kot potrjuje člen 14 Pogodbe, imajo storitve splošnega gospodarskega pomena posebno mesto v skupnih vrednotah Unije in posebno vlogo pri pospeševanju socialne in teritorialne kohezije. Storitve splošnega gospodarskega pomena bi morale v največji možni meri izpolniti potrebe uporabnikov, države članice pa bi morale biti sposobne te potrebe zadovoljiti na najprimernejši način, ob upoštevanju posebnosti vsake države članice, zlasti v zvezi z zagotavljanjem socialnih storitev. Zato se podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena in so neposredno povezana z istim javnim organom oziroma organi ali z istim nepridobitnim subjektom oziroma subjekti, niso pa povezana med seboj, ne bi smela obravnavati kot povezana podjetja. Pri tem bi se moral upoštevati posebni položaj podjetij, ki jih obvladuje isti javni organ oziroma organi ali pa isti nepridobitni subjekt oziroma subjekti, v katerih imajo lahko podjetja neodvisno pristojnost odločanja.

([4]) Sodba Sodišča z dne 10. januarja 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, točka 107.
([5]) Glej prejšnjo opombo, točki 112 in 113.
([6]) Sodba Sodišča z dne 13. junija 2002, Nizozemska/Komisija, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.
([7]) Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).
([8]) Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

(9) To uredbo bi bilo treba uporabljati samo za pomoč, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena. Upravičeno podjetje bi bilo zato treba v pisni ali elektronski obliki pooblastiti za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, v zvezi s katerimi je bila odobrena pomoč. Čeprav bi moralo biti podjetje v aktu o pooblastitvi obveščeno o storitvi splošnega gospodarskega pomena, za katero je dodeljena pomoč, ni nujno, da akt vsebuje vse podrobne informacije, kot so določene v členu 4 Sklepa Komisije 2012/21/EU ([9]).

(10) Ker v sektorjih primarne proizvodnje, zlasti primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, veljajo posebni predpisi, ker so podjetja v navedenih sektorjih redko pooblaščena za izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena in ker obstaja nevarnost, da bi zneski pomoči, ki so manjši od zgornje meje, določene v tej uredbi, lahko kljub temu izpolnjevali merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne bi smela uporabljati.

(11) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov ter nekmetijskih proizvodov bi se morala ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljati za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo (npr. žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc), ali prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smele šteti za predelavo in trženje in ta uredba se zato za te dejavnosti ne bi smela uporabljati.

(12) Prav tako bi se morala, glede na naravo dejavnosti predelave in trženja ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture ter podobnosti med temi dejavnostmi in drugimi dejavnostmi predelave in trženja, ta uredba uporabljati za podjetja, dejavna v predelavi in trženju ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, če so izpolnjeni nekateri pogoji. Niti dejavnosti na kmetiji ali na krovu, ki so potrebne za pripravo živali ali rastlin za prvo prodajo (vključno z rezanjem, filetiranjem ali zamrzovanjem), niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem smislu ne bi smele šteti za predelavo ali trženje, zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za te dejavnosti.

(13) Sodišče Evropske unije je ugotovilo, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme ([10]). Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine nabavljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg v kmetijskem sektorju. Prav tako se ne bi smela uporabljati za pomoč, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi kmetijskimi proizvajalci. Ta načela se uporabljajo tudi za sektor ribištva in akvakulture.

(14) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačemu blagu ali storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne bi smela uporabljati za pomoč, s katero se financirata vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže v drugih državah članicah ali tretjih državah. Sodišče Evropske unije je razsodilo, da Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 ([11]) „ne izključuje vsakršne pomoči, ki bi lahko vplivala na izvoz, temveč le pomoči, katerih neposredni cilj je že s samo obliko, ki jo imajo, podpirati prodajo v drugi državi“, in da „pomoč za naložbe pod pogojem, da ta v taki ali drugačni obliki načeloma in glede višine ni določena s količino izvoženih proizvodov, ne spada med ‚pomoči za z izvozom povezane dejavnosti‘ v smislu člena 1(1)(d) Uredbe št. 1998/2006 in torej ne spada na področje uporabe te določbe, tudi če tako podprte naložbe omogočajo razvoj izvoznih proizvodov“ ([12]). Pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejmih, stroškov študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, se običajno ne šteje za izvozno pomoč.

([9]) Sklep Komisije 2012/21/EU z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (UL L 7, 11.1.2012, str. 3).

([10]) Sodba Sodišča z dne 12. decembra 2002, Francija/Komisija, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, točka 31.

([11]) Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).

([12]) Sodba Sodišča z dne 28. februarja 2018, ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria in drugi, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, točki 55 in 56.

(15) Triletno obdobje, ki se upošteva za namene te uredbe, bi bilo treba redno ocenjevati. Za vsako novo dodelitev pomoči *de minimis* je treba upoštevati skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen v prejšnjih treh letih.

(16) Če je podjetje dejavno v enem od sektorjev, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, poleg tega pa je dejavno tudi v drugih sektorjih ali opravlja druge dejavnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za te druge sektorje ali dejavnosti, pod pogojem, da zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da dejavnosti v izključenih sektorjih niso deležne pomoči *de minimis*. Isto načelo bi bilo treba uporabiti za podjetje, dejavno v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje pomoči *de minimis*. Če podjetje ne more zagotoviti, da so dejavnosti v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje pomoči *de minimis*, deležne pomoči *de minimis* le do teh nižjih zgornjih mej, bi bilo treba najnižjo zgornjo mejo uporabiti za vse dejavnosti podjetja.

(17) Treba bi bilo določiti pravila, ki bi onemogočila izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, določenim v zadevnih uredbah o državni pomoči ali sklepih Komisije. Določiti je treba tudi jasna pravila o kumulaciji.

(18) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep ne bi štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, in sicer iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi, na primer zato, ker je ukrep v skladu z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu ali ker ne vključuje prenosa državnih sredstev. Sredstva, ki jih zagotavlja Unija in jih na centralni ravni upravlja Komisija ter ki niso neposredno ali posredno pod nadzorom države članice, ne pomenijo državne pomoči in se ne bi smela upoštevati pri ugotavljanju, ali je presežena zgornja meja iz te uredbe.

(19) Ta uredba ne zajema vseh primerov, v katerih ukrep morda ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence. Obstajajo primeri, ko upravičenec dobavlja blago ali opravlja storitve na omejenem območju (na primer v otoški regiji ali najbolj oddaljeni regiji) v državi članici in ni verjetno, da bi upravičenec pritegnil stranke iz drugih držav članic, ter ni mogoče predvideti, da bi ukrep imel več kot le zanemarljiv vpliv na pogoje čezmejnih naložb ali ustanavljanja. Take ukrepe bi bilo treba oceniti posamično.

(20) Ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo Uredbe (EU) 2023/2831 za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Državam članicam bi moralo biti še naprej prepuščeno, da se pri pomoči, dodeljeni za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, sklicujejo na to uredbo ali na Uredbo (EU) 2023/2831.

(21) Sodišče je v sodbi v zadevi Altmark ([13]) opredelilo številne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da nadomestilo za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena ne pomeni državne pomoči. Ti pogoji zagotavljajo, da nadomestila, omejena na neto stroške, ki jih imajo učinkovita podjetja pri opravljanju storitev splošnega gospodarskega pomena, ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Če ti pogoji niso izpolnjeni, nadomestilo pomeni državno pomoč, ki se lahko razglasi za združljivo z notranjim trgom na podlagi veljavnih pravil Unije. Da se ta uredba ne bi uporabljala za izogibanje pogojem iz sodbe Altmark in bi se preprečil vpliv pomoči *de minimis*, dodeljene na podlagi te uredbe, na trgovino zaradi kumulacije z drugim nadomestilom za isto storitev splošnega gospodarskega pomena, se pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe ne bi smela kumulirati z nobenim drugim nadomestilom za isto storitev, ne glede na to, ali pomeni ali ne državno pomoč v skladu s sodbo Altmark ali ne oziroma združljivo državno pomoč v skladu s Sklepom 2012/21/EU ali Sporočilom Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve ([14]).

([13]) Sodba Sodišča z dne 24. julija 2003, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH in Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, točke 88 do 93.

([14]) Sporočilo Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011) (UL C 8, 11.1.2012, str. 15).

(22) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, za katero je mogoče točen bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (v nadaljnjem besedilu: pregledna pomoč *de minimis*). Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitev in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da mora država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi za ukrep, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.

(23) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna za izračun skupnega zneska dodeljene pomoči. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivih v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za olajšanje enotne, pregledne in enostavne uporabe pravil o državni pomoči bi morale biti tržne obrestne mere, ki se uporabljajo za namene te uredbe, referenčne mere, določene v skladu s Sporočilom Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ([15]).

(24) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za tvegano financiranje v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja manjših kratkoročnih posojil je treba določiti jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek kot tudi trajanje posojila. Posojila, ki so zavarovana s premoženjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in ne presegajo bodisi 3 750 000 EUR in petletnega trajanja bodisi 1 875 000 EUR in desetletnega trajanja, se lahko štejejo za posojilo, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. To temelji na izkušnjah Komisije ter upošteva inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 360/2012, in predvideni razvoj inflacije v obdobju veljavnosti te uredbe. Glede na težave z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila (na primer, ker je podjetje v kolektivnem postopku zaradi insolventnosti ali ker v skladu z nacionalno zakonodajo izpolnjuje merila za uvedbo kolektivnega postopka zaradi insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov), se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.

(25) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov tveganega financiranja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o tveganem financiranju ([16]) se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

(26) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za tvegano financiranje v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije o poroštvih za ustrezno vrsto podjetja ([17]). Ta uredba bi morala določati jasna pravila, ki upoštevajo tako znesek osnovnega posojila kot tudi trajanje jamstva. Določitev jasnih pravil bi morala pomagati pri poenostavitvi obravnave kratkoročnih jamstev, s katerimi se zavaruje do 80 % sorazmerno majhnega posojila, pri katerih posojilodajalec in porok izgube utrpita sorazmerno in na enak način, neto poplačila, ustvarjena s poplačilom posojila iz unovčitve zavarovanj, ki jih je zagotovil posojilojemalec, pa sorazmerno zmanjšajo izgube, ki jih nosita posojilodajalec in porok. Navedena pravila se ne bi smela uporabljati za jamstva za osnovne transakcije, ki niso

([15]) Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).
([16]) Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za spodbujanje naložb tveganega financiranja (UL C 508, 16.12.2021, str. 1).
([17]) Na primer Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

posojilo, kot je jamstvo za transakcije lastniškega kapitala. Na podlagi izkušenj Komisije in glede na inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 360/2012, ter ocenjeno gibanje inflacije v obdobju veljavnosti te uredbe bi bilo treba šteti, da ima jamstvo bruto ekvivalent nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje *de minimis*, kadar (i) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila, (ii) zajamčeni znesek ne presega 5 625 000 EUR in (iii) trajanje jamstva ne presega pet let. Enako velja, kadar (i) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila, (ii) zajamčeni znesek ne presega 2 813 036 EUR in (iii) trajanje jamstva ne presega deset let.

(27) Poleg tega lahko države članice uporabijo metodologijo za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstev, ki so jo priglasile Komisiji v skladu s katero od drugih tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo je Komisija sprejela za skladno z obvestilom o jamstvu ([18]) oziroma katerim koli od obvestil, ki so ga nasledila. Države članice lahko to storijo le, če se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.

(28) Po priglasitvi s strani države članice bi morala Komisija preveriti, ali ukrep, ki ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije ali ukrepa tveganega financiranja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, limitirane davčne oprostitve ali drugih instrumentov, ki določajo omejitev, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.

(29) Komisija mora zagotoviti spoštovanje pravil o državni pomoči in skladnost z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji. Države članice bi morale olajšati izpolnjevanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij za zagotovitev, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene enotnemu podjetju za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena v skladu s pravilom *de minimis*, ne presega skupne dovoljene zgornje meje. Za zagotovitev, da se ne preseže zgornja meja iz te uredbe in da se zadosti pravilom o kumulaciji, bi morale države članice nadzorovati dodeljeno pomoč. Za izpolnitev te obveznosti bi morale države članice zagotoviti popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis* v centralnem registru na nacionalni ravni ali ravni Unije vsaj od 1. januarja 2026 in preveriti, da nobena nova dodelitev pomoči ne presega zgornje meje iz te uredbe. Centralni register bo pripomogel k zmanjšanju upravnega bremena za podjetja. Podjetjem v skladu s to uredbo ne bo več treba spremljati in prijaviti nobenih drugih prejetih pomoči *de minimis*, ko bo centralni register vseboval podatke za obdobje treh let. Za namene te uredbe nadzor skladnosti z zgornjo mejo iz te uredbe načeloma temelji na informacijah, vključenih v centralni register.

(30) Vsaka država članica lahko vzpostavi nacionalni centralni register. Obstoječi nacionalni centralni registri, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, se lahko še naprej uporabljajo. Komisija bo vzpostavila centralni register na ravni Unije, ki ga bodo lahko države članice uporabljale od 1. januarja 2026.

(31) Glede na to, da upravno breme in regulativne ovire predstavljajo težavo za večino MSP in da si Komisija prizadeva za 25-odstotno zmanjšanje bremena, ki izhaja iz zahtev glede poročanja ([19]), bi bilo treba kakršen koli centralni register vzpostaviti tako, da se zmanjša upravno breme. Dobre upravne prakse, kot so določene v uredbi o enotnem digitalnem vstopnem mestu ([20]), se lahko uporabijo kot referenca za vzpostavitev in delovanje centralnega registra na ravni Unije in nacionalnih centralnih registrov.

([18]) Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

([19]) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Sveženj pomoči za MSP (COM(2023) 535 final).

([20]) Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega vstopnega mesta za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

(32) Pravila o preglednosti so namenjena zagotavljanju boljše skladnosti, večje odgovornosti, medsebojnim strokovnim pregledom in navsezadnje učinkovitejši javni porabi. Objava imena upravičenca do pomoči v centralnem registru je v pravnem interesu preglednosti, saj se javnosti zagotovijo informacije o uporabi sredstev članic. Ne posega neupravičeno v pravico upravičencev do varstva njihovih osebnih podatkov, če je objava osebnih podatkov v centralnem registru v skladu s pravili Unije o varstvu podatkov ([21]). Države članice bi morale imeti možnost psevdonimizirati posamezne vnose, kadar bo to potrebno za uskladitev s pravili Unije o varstvu podatkov.

(33) Ta uredba bi morala določati sklop pogojev, v skladu s katerimi se za vsak ukrep, ki spada na njeno področje uporabe, lahko šteje, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence. Zato bi se morala ta uredba uporabljati tudi za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe. Podobno bi bilo treba za podporo, ki je izpolnjevala merila iz Uredbe (EU) št. 360/2012 in je bila dodeljena med 29. aprilom 2012 in 31. decembrom 2023, šteti, da je izvzeta iz priglasitve na podlagi člena 108(3) Pogodbe.

(34) Zaradi na splošno pogosto potrebnega ponovnega pregledovanja politike državne pomoči bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti. Ta uredba nadomešča Uredbo (EU) št. 360/2012 z njenim prenehanjem veljavnosti.

(35) Če bi se obdobje uporabe te uredbe izteklo, ne da bi bilo podaljšano, bi bilo treba državam članicam omogočiti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis* iz te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v vseh sektorjih, razen za:

(a) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v primarni proizvodnji ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture;

(b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v predelavi in trženju ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine proizvodov, nabavljenih ali danih na trg;

(c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov;

(d) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v predelavi in trženju kmetijskih proizvodov, v enem od naslednjih primerov:

  (i) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so nabavljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje;

  (ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;

(e) pomoč, dodeljeno za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;

(f) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom in storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.

([21]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1); Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

2. Če je podjetje dejavno v enem od sektorjev iz odstavka 1, točke (a), (b), (c) ali (d), poleg tega pa je dejavno v enem ali več drugih sektorjev, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, ali opravlja še druge dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, pod pogojem, da zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, niso deležne pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu s to uredbo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([22]);

(b) „primarna kmetijska proizvodnja“ pomeni proizvodnjo rastlinskih in živinorejskih proizvodov s seznama v Prilogi I k Pogodbi brez kakršnih koli nadaljnjih postopkov, ki bi spremenili naravo takih proizvodov;

(c) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

(d) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti kmetijski proizvod na zalogi ali ga razstavljati z namenom prodaje, ga ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu ter vse dejavnosti, s katerimi se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje kmetijskih proizvodov, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

(e) „ribiški proizvodi in proizvodi iz akvakulture“ pomenijo proizvode, opredeljene v členu 5, točki (a) in (b), Uredbe (EU) št. 1379/2013;

(f) „primarna proizvodnja ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture“ pomeni vse dejavnosti v zvezi z ribolovom, vzrejo ali gojenjem vodnih organizmov ter dejavnosti na kmetiji ali na krovu, ki so potrebne za pripravo živali ali rastlin za prvo prodajo, vključno z rezanjem, filetiranjem ali zamrzovanjem, in prvo prodajo prodajnim posrednikom ali predelovalcem;

(g) „predelava in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture“ pomenita vse dejavnosti, vključno z ravnanjem, obdelavo in pretvorbo, ki se opravijo po iztovarjanju – ali, v primeru akvakulture, po izlovu – s katerimi nastane predelan proizvod, ter njihovo distribucijo;

(h) „nepridobitni subjekt“ pomeni subjekt, ne glede na njegov pravni status (v javnem ali zasebnem pravu) ali način financiranja, katerega glavni namen je opravljanje socialnih nalog, ki ponovno vloži morebitni dobiček in se ukvarja predvsem z nepridobitnimi dejavnostmi. Če ta subjekt poleg tega opravlja pridobitne dejavnosti, mora zagotoviti, da se financiranje, stroški in prihodki iz navedenih pridobitnih dejavnosti obračunavajo ločeno od nepridobitnih dejavnosti;

2. „enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

(a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;

(b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa drugega podjetja;

(c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene s tem podjetjem, ali na podlagi določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;

([22]) Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

(d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki tega podjetja sámo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov tega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prek enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje. Vendar se podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, ki so neposredno povezana z istim javnim organom oziroma organi ali z istim nepridobitnim subjektom oziroma subjekti, niso pa povezana med seboj, za namene te uredbe ne obravnavajo kot enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč de minimis

1. Za ukrepe pomoči, dodeljene podjetjem za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanje ne velja obveznost priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjujejo vse pogoje, določene v tej uredbi.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, ne presega 750 000 EUR v katerem koli triletnem obdobju.

3. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom dodeli zakonska pravica do prejema pomoči.

4. Zgornja meja, določena v odstavku 2, se uporablja ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali njene zastavljene cilje ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije.

5. Pomoč se za namene zgornje meje, določene v odstavku 2, izrazi v gotovinskih nepovratnih sredstvih. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.

6. Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo je imela ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.

7. Če bi se z dodelitvijo nove pomoči *de minimis* za storitve splošnega gospodarskega pomena presegla zgornja meja iz odstavka 2, ta nova pomoč ni deležna ugodnosti iz te uredbe.

8. V primeru združitev ali pripojitev se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženih v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega zgornjo mejo iz odstavka 2. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali pripojitvijo, ostane zakonita.

9. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki je je bilo deležno, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (v nadaljnjem besedilu: pregledna pomoč *de minimis*).

2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.

3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku v primeru insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka v primeru insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, primerljivem z bonitetno oceno vsaj „B–“, in bodisi

(b) je posojilo zavarovano s premoženjem, ki krije vsaj 50 % posojila, posojilo pa znaša bodisi 3 750 000 EUR v obdobju petih let bodisi 1 875 000 EUR v obdobju desetih let; če je posojilo manjše od teh zneskov ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev tega posojila izračuna kot ustrezni delež zgornje meje, določene v členu 3(2) te uredbe, bodisi

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.

4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje iz člena 3(2).

5. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za enotno podjetje ne presega zgornje meje iz člena 3(2).

6. Pomoč v obliki jamstev velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku v primeru insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka v primeru insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, primerljivem z bonitetno oceno vsaj „B–“, in bodisi

(b) jamstvo v nobenem trenutku ne presega 80 % osnovnega posojila, posojilodajalec in porok utrpita izgube sorazmerno in na enak način, neto poplačila, ustvarjena s poplačilom posojila iz unovčitve zavarovanj, ki jih zagotovi posojilojemalec, sorazmerno zmanjšajo izgube, ki jih nosita posojilodajalec in porok, pri čemer bodisi zajamčeni znesek znaša 5 625 000 EUR in jamstvo traja pet let bodisi zajamčeni znesek znaša 2 813 036 EUR in jamstvo traja deset let; če je zajamčeni znesek manjši od teh zneskov ali jamstvo traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev tega jamstva izračuna kot ustrezni delež ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2), bodisi

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije, bodisi

(d) se pred izvajanjem

(i) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva priglasi Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo Komisija sprejme za tako, ki ustreza obvestilu o jamstvu oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, ter

(ii) sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.

7. Pomoč v obliki drugih instrumentov velja za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitev, ki zagotavlja, da se zgornja meja, določena v členu 3(2) te uredbe, ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami *de minimis* ([23]).

2. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se ne kumulira z nikakršnim nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve splošnega gospodarskega pomena ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne.

3. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali sklepu Komisije. Pomoč *de minimis*, ki ni dodeljena za določene upravičene stroške ali je tem stroškom ni mogoče pripisati, se lahko kumulira z drugo državno pomočjo, dodeljeno na podlagi uredbe o skupinskih izjemah ali sklepa Komisije.

Člen 6

Spremljanje in poročanje

1. Države članice zagotovijo, da se informacije o pomoči *de minimis*, dodeljeni za storitve splošnega gospodarskega pomena, od 1. januarja 2026 evidentirajo v centralnem registru na nacionalni ravni ali ravni Unije. Informacije v centralnem registru vsebujejo identifikacijo upravičenca, znesek pomoči, datum dodelitve, organ, ki dodeli pomoč, instrument pomoči in zadevni sektor na podlagi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti v Uniji (klasifikacija NACE). Centralni register se vzpostavi tako, da se javnosti omogoči enostaven dostop do informacij, hkrati pa se zagotovi uskladitev s pravili Unije o varstvu podatkov, po potrebi tudi s psevdonimizacijo posameznih vnosov.

2. Države članice evidentirajo informacije iz odstavka 1 o pomočeh *de minimis*, ki jih dodeli kateri koli organ v zadevni državi članici, v centralnem registru v 20 delovnih dneh po dodelitvi pomoči. Države članice sprejmejo primerne ukrepe za zagotovitev točnosti podatkov v centralnem registru.

3. Države članice vodijo evidenco evidentiranih informacij o pomoči *de minimis* 10 let od datuma dodelitve pomoči.

4. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele po tem, ko je preverila, da nova pomoč *de minimis* ne bo zvišala skupnega zneska pomoči *de minimis*, dodeljenega zadevnemu podjetju, nad zgornjo mejo iz člena 3(2) te uredbe ter da so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.

5. Države članice, ki uporabljajo centralni register na nacionalni ravni, Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo zbirne podatke o pomoči *de minimis*, dodeljeni za preteklo leto. Zbirni podatki vsebujejo število upravičencev, skupni znesek dodeljene pomoči *de minimis* in skupni znesek dodeljene pomoči *de minimis* po sektorjih (z uporabo klasifikacije NACE). Prvi prenos podatkov se nanaša na pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem in 31. decembrom 2026. Države članice lahko Komisiji poročajo o zgodnejših obdobjih, če so na voljo zbirni podatki.

6. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj ji v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevi, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis* v smislu te uredbe in drugih uredb *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje.

([23]) Uredbi Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju (UL L 352, 24.12.2013, str. 9) in (EU) št. 717/2014 z dne 27. junija 2014 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v sektorju ribištva in akvakulture (UL L 190, 28.6.2014, str. 45) in Uredba (EU) 2023/2831.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe.

2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 29. aprilom 2012 in 31. decembrom 2023, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (EU) št. 360/2012, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

3. Po prenehanju veljavnosti te uredbe se lahko kakršna koli pomoč *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, veljavno dodeljuje še nadaljnjih šest mesecev.

4. Dokler centralni register ni vzpostavljen in ne zajema obdobja treh let, če namerava država članica podjetju v skladu s to uredbo dodeliti pomoč *de minimis*, ta država članica podjetje v pisni ali elektronski obliki obvesti o znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, in o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo. Če se pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo dodeli različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru te sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni svojo obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru te sheme. V takih primerih se s tem fiksnim zneskom določi, ali je bila upoštevana zgornja meja iz člena 3(2) te uredbe. Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo zadevnega podjetja v pisni ali elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v katerem koli triletnem obdobju.

Člen 8

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2024.

Uporablja se do 31. decembra 2030.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. decembra 2023

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN